

متن پرسش

سلام خدمت استاد: چه می‌شود که طلب‌ها تغییر می‌کند؟ برای مثال چگونه فردی که در مسیر مبانی معرفتی در حال حرکت است و به قول خودمان سیروس‌سلوک می‌کند به فردی تبدیل می‌شود که دچار امیال دنیوی شده و دچار دنیا زندگی می‌شود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره به گفته جناب مولوی: «ای بردار عقل یک دم با خود آر / دم به دم در تو خزان است و بهار». انسان باید بتواند در خزان روح خود، خود را حفظ کند و منتظر حضوری باشد بالاتر از حضور گذشته. ولی متأسفانه بعضی‌ها چون در خزان روح خود قرار می‌گیرند این گونه عمل نمی‌کنند. به سخن جناب مولوی در دیوان شمس نظر کنید و راز ریزش‌های از انقلاب اسلامی را در عین بی‌صبری نسبت به دولت آقای رئیسی که تازه کار را شروع کرده است، بیابید که چگونه قصه بعضی چنین است:

اندک اندک روی سرخس زرد شد

اندک اندک خشک شد چشم ترش

وسوسه و اندیشه بر وی در گشاد

راند عشق لابلالی از درش

اندک اندک شاخ و برگش خشک گشت

چون بریده شد رگ بیخ آورش

اندک اندک دیو شد لاحول گو

سست شد در عاشقی بال و پرش

عشق داد و دل بر این عالم نهاد

در برش زین پس نیاید دلبرش

خواجه می‌گرید که ماند از قافله

لیک می‌خندد خرد اندر آخرش

عشق را بگذاشت و دم خرد گرفت

لاجرم سرگین خرد شد عنبرش

ملک را بگذاشت و بر سرگین نشست

لاجرم شد خرمگس سرلشکرش

خرمگس آن وسوسه ست و آن خیال

که همی‌خارش دهد همچون گرش

موفق باشید